

โครงการ

กระเป๋จากชองกาแฟ

จัดทำโดย

๑.นางสาววันนา บุตรดาษ เลขที่ 19

๒.นางสาววรรณภา สิบศิริ เลขที่ 20

๒/๓๕

เสนอ

อาจารย์จินตนา สิทธิพลรวเวช

สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

หัวข้อโครงการ	กระเป๋าจากชองกาแพ
ผู้จัดทำ	1. นางสาววันนา บุตรดาษ
	2. นางสาววรรณภา สิทธิศิริ
อาจารย์ผู้สอน	อาจารย์จินตนา สิทธิพลวรรณ
สาขาวิชา	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
สถาบัน	วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

บทคัดย่อ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อเป็นการศึกษาแนวทางในการดำรงรักษาและสืบทอดงานฝีมือเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมของไทยไว้ในกระบวนการประดิษฐ์คิดค้น นวัตกรรมและเทคโนโลยีจากภูมิปัญญา โดยมีสมมุติฐานในการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่ได้นั้นจะได้รับความนิยมเป็นอันมาก

การจัดทำผลิตภัณฑ์กระเป๋าไร้ไซเคิลจากชองกาแพนี้เป็นการนำเอาวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์ให้เป็นกระเป๋าที่สวยงามเพื่อให้มีรูปลักษณะที่สวยงามทันสมัยแปลกใหม่และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่แล้วเรื่องราวของการทำผลิตภัณฑ์กระเป๋าชองกาแพจึงควรที่จะได้มีการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไปสู่ชนรุ่นหลังต่อเพื่อให้สามารถผลิตชิ้นงานจากกระเป๋าไร้ไซเคิลจากชองกาแพซึ่งเป็นการสร้างงานสร้างรายได้เสริมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อตระหนักและเห็นคุณค่าของกระเป๋าไร้ไซเคิลจากชองกาแพที่มีอยู่ในบ้านเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ทำจากกระเป๋าไร้ไซเคิลจากชองกาแพผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของกระเป๋าไร้ไซเคิลจากชองกาแพและควรที่จะได้อนุรักษ์งาน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยประเภทนี้มิให้สูญหายไปตามกระแสความเปลี่ยนแปลงที่ล้อมรอบอยู่และดำรงไว้ให้อยู่คู่กับคนไทยตลอดไป

สามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการซื้อกระเป๋าใหม่เพราะสามารถใช้ผลิตภัณฑ์ไร้ไซเคิลทดแทนได้ ช่วยให้เกิดความตระหนักในการใช้ทรัพยากรของโลกด้วยความประหยัด และคุ้มค่าช่วยลดโลกร้อนเพราะการทำลายขยะเผาขยะจะทำให้โลกร้อนขึ้นและเกิดผลกระทบต่อมนุษย์และสัตว์ทั่วโลกและลดมลพิษในน้ำและดินเพราะจะช่วยลดปริมาณขยะที่จำเป็นต้องใช้วิธีฝังกลบ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้จะไม่ประสบความสำเร็จได้ ถ้าปราศจากอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละให้ความรู้และชี้แนะแนวทางในการจัดทำ ปรับปรุงแก้ไขตลอดจนให้กำลังใจ

ขอบคุณอาจารย์ที่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาออกแบบและอำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์

นางสาววันนา บุตรดาษ

หัวหน้าโครงการ

คำนำ

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาวิทยาศาสตร์ โดยรายงานเล่มนี้ได้นำเสนอวิธีการและขั้นตอนการทำการอย่างละเอียดและครบถ้วนสมาชิกในกลุ่มหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจโครงการนี้ไปพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้ารายงานเล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตการศึกษา	2
สมมติฐานของการดำเนินโครงการ	2
บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	
แม่ึก	4
ลูกแม่ึก	5
กรรไกร	6
ซองกาแฟ	8
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการ	
วัสดุที่ใช้	9
วิธีทำ	12
บทที่ ๔ ผลการดำเนินงาน	
ผลการดำเนินงาน	13
ตัวอย่างผลงาน	13
บทที่ ๕ สรุปผล	
สรุปผล	14
บรรณานุกรม	15
ผู้จัดทำ	16

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ในการทำโครงการครั้งนี้ คณะผู้จัดทำมีความสนใจผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์กระเป๋าทำจากซองกาแฟเพราะในหมู่บ้านมีชาวบ้านรับประทานเป็นกาแฟจำนวนมาก ทำให้มองเห็นประโยชน์จากวัสดุที่เหลือใช้ จึงนำเอาซองกาแฟที่กินแล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ที่สุด

ปัญหาขยะในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่ไม่น้อยสำหรับสิ่งแวดล้อม เพราะยิ่งวันจำนวนขยะในสังคมก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นๆ ทุกวัน จึงได้มีการแก้ปัญหากันอยู่หลายทาง ซึ่งทางหนึ่งทีเลือกใช้ก็คือการนำขยะรีไซเคิลเพื่อนำกลับไปใช้ใหม่ ซึ่งหนทางนี้ก็ถือว่าเป็นหนทางที่มีประสิทธิภาพ เพราะยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับขยะเหล่านั้นอีกด้วย โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากขยะรีไซเคิลก็ได้เลือกใช้หนทางนั้นเช่นกัน ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมแล้วยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้สมาชิกในชุมชนและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้สามารถพึ่งตัวเองได้อีกด้วย

ถือเป็นการรวมกลุ่มที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้หลายด้านและนำยกย่องน่าเป็นเยี่ยงอย่างให้กับอีกหลายๆ ชุมชน โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากขยะรีไซเคิล หมู่บ้านตาดิ โดยกลุ่มแม่บ้าน ได้เล่าถึงการดำเนินการผลิตกระเป๋าจากขยะรีไซเคิลว่า กระเป๋าแต่ละใบจะใช้ซองกาแฟถึง 500 ซอง โดยแต่ละซองก็จะนำมาสานกันให้ได้ลายที่ต้องการ และนำมาสานต่อกันขึ้นรูปเป็นกระเป๋าต่อไป

เพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำโครงการใหม่ๆ ที่จะนำไปสู่โลกของงานอาชีพและการศึกษาอีกทั้งโครงการที่ตนสนใจก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่กว้างขวางความสำคัญของกระเป๋าจากซองกาแฟนั้นมีประโยชน์ต่อเรามากมายเช่น ช่วยเสริมรายได้ , ไว้ใส่สิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวฯลฯ สรุปว่าต้องการสร้างเว็บ Blog เรื่องการทำกระเป๋าจากซองกาแฟเสริมรายได้ เพื่อสามารถสร้างงานสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนสำหรับผู้ว่างงาน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาการทำกระเป๋าจากกาแฟ
- 2.2 เพื่อทำเวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 2.3 เพื่อนำขยะที่ไม่ใช้แล้วมาใช้ใหม่
- 2.4 เพื่อนำมาเป็นอาชีพและรายได้เสริม

3. ขอบเขตการศึกษา

ได้กระเป๋าจากกาแฟที่สวยงาม คงทนและประณีต สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4. สมมติฐานของการดำเนินโครงการ

การนำซองกาแฟหรือซองขนมและอื่นๆมาประดิษฐ์มาเป็นกระเป๋าทะกร้า เป็นการช่วยลดปริมาณขยะลง ไม่เป็นมลพิษต่ออากาศ และจะทำให้บ้านเรือนหรือหมู่บ้านสะอาดขึ้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำกลุ่ม ครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณะผู้จัดทำได้ศึกษาการทำ
กระเป๋ากจากของกาแฟดังต่อไปนี้

แม็ก

ประวัติความเป็นมาของแม็ก

มีบันทึกว่า *ที่เย็บกระดาษหรือ (Stapler) ตัวแรกของโลกถือกำเนิด ในคริสต์ศตวรรษ 17 หรือคริสต์ศตวรรษที่ 18 ณ ประเทศ ฝรั่งเศส เป็นเครื่องกลไกที่ประดิษฐ์ด้วยมือล้วนๆ โดยมีกษัตริย์ หลุยส์ที่ 15 เป็นต้นคิดหรือช่วยออกความคิดเครื่องเย็บกระดาษรุ่นแรกๆ ประดิษฐ์ใช้กันหลาย ตัว แต่ละตัวจะสลักตราประจำราชสำนักเอาไว้

พอเข้าคริสต์ศตวรรษที่ 19 การใช้กระดาษเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการใช้ที่เย็บกระดาษ เพิ่มขึ้นด้วย มีบันทึกว่า *ซามูเอล สโลคัม* จดสิทธิบัตรที่เย็บกระดาษครั้งแรกใน ค.ศ.1841 แต่ที่จริงเครื่องนั้น ใช้วิธีตอกหมุดทะลุกระดาษมากกว่า จะเป็นการ เย็บลวดสองขาอย่างที่เรารู้จัก

เครื่องเย็บกระดาษพัฒนามาเรื่อยๆ แต่มักจะใส่ลวดเย็บได้ที่ละ 1 ตัวเท่านั้นจนเข้ากลาง คริสต์ศตวรรษที่ 20 *จอห์น มันฟอร์ด* ชาว อังกฤษ จึงประดิษฐ์เครื่องเย็บกระดาษหน้าตาคล้ายรุ่น ปัจจุบัน ที่เรารู้จักกัน ตอนนั้นเขาทำขึ้นมาขาย ให้นายจ้าง เพื่อแลกเงิน ก้อนเล็กๆ เลี้ยงชีวิต ไม่ได้กระตือรือร้นจะสร้างชื่อเสียง

** แต่เป็นการดี ที่ประวัติศาสตร์ยังจดจำเขาได้ เราเลยได้รู้จักเขาไปด้วย**

ที่เย็บกระดาษ บ้านเรา หลายคนเรียกติดปากว่า จนกลายเป็นชื่อของวัสดุชนิดนี้ คงจะมาจาก ยี่ห้อ MAX ของบริษัทMAX Co. Ltd. Made in Japan ปัจจุบันมีที่เย็บกระดาษมากมายหลายยี่ห้อในท้องตลาด รูปแบบและขนาดแตกต่างกัน การดีไซน์แปลกตา พร้อมมีสีสันทสวยงามน่าใช้ และขนาดของที่เย็บกระดาษที่ใช้ในสำนักงานทุกวันนี้ ก็จะเป็นที่เย็บกระดาษที่ใช้ลวดเย็บกระดาษเบอร์ 10 เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเบอร์นี้ทุกยี่ห้อใช้ร่วมกันได้ เย็บกระดาษประมาณ 2-20 แผ่น อีกยี่ห้อหนึ่งที่ผู้เขียนใช้ในสำนักงานคือ bostitch จะแตกต่างกับยี่ห้อแรกที่กล่าวถึง ใช้เย็บกระดาษที่มีจำนวนหน้ามากขึ้น ลวดเย็บกระดาษจะแตกต่างจากลวดเย็บของยี่ห้ออื่นๆ คือ จะมีลักษณะ โค้งตรงกลางไม่เรียบเหมือนกับลวดเย็บกระดาษ

ลูกแม็ก

โครงสร้างของลูกแม็ก

- โครงสร้างผลิตจากเหล็กกล้าหุ้มด้วยพลาสติก ABS
- ที่จับออกแบบพิเศษ เหมาะกับสรีระของการวางมือ ทำให้จับถนัด กระชับมือขณะใช้งาน
- มีที่กั้นล้อระดับความลึกในการเย็บและสเกลตั้งระยะ

ระบบใส่ลวดที่สะดวก โดยใส่จากด้านหลังเครื่อง พร้อมช่องเก็บลวดเย็บสำรอง

ปุ่มรองรับการเย็บ 2 ตำแหน่ง สามารถหมุนปรับตำแหน่งการเย็บได้

- สำหรับการเย็บที่ความหนา 6-15 มม.

- สำหรับการเย็บที่ความหนา 17-24 มม.

สามารถใช้งานกับลวดเย็บได้ถึง 9 ขนาด

ใช้กับลวดเย็บเบอร์ : 23/6-23/24, 24/6-24/24 และ 12/6-12/24

บรรจุขวดเย็บได้ : 2 แถว (50-100 เข็ม)

เย็บกระดาษได้หน้า : 2-210 แผ่น (80 แกรม) 6-24 มม.

- ลวดเย็บเบอร์ 23/6,24/6 และ 12/6 เย็บได้หน้า 2-30 แผ่น(80 แกรม) 6 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/8,24/8 และ 12/8 เย็บได้หน้า 30-50 แผ่น(80 แกรม)8 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/10,24/10 และ 12/10 เย็บได้หน้า 50-70 แผ่น(80 แกรม)10 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/13,24/13 และ 12/13 เย็บได้หน้า 70-100 แผ่น(80 แกรม)13 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/15,24/15 และ 12/15 เย็บได้หน้า 100-120 แผ่น(80 แกรม)15 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/17,24/17 และ 12/17 เย็บได้หน้า 120-140 แผ่น(80 แกรม)17 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/20,24/20 และ 12/20 เย็บได้หน้า 140-170 แผ่น(80 แกรม)20 มม.
- ลวดเย็บเบอร์ 23/23,24/23 และ 12/23 เย็บได้หน้า 170-200 แผ่น(80 แกรม)2
- ลวดเย็บเบอร์ 23/24,24/24 และ 12/24 เย็บได้หน้า 190-210 แผ่น(80 แกรม)24 มม.

ระยะในการเย็บจากขอบกระดาษ : 7 ซม.

ขนาดสินค้า (กว้าง x ยาว x สูง): 8 x 28 x 25 ซม./ เครื่อง

ขนาดสินค้ารวมกล่อง (กว้าง x ยาว x สูง): 9 x 30 x 19 ซม./ กล่อง

จำนวน 1 เครื่อง

กรรไกร

กรรไกรนั้นต่างจากมีด เพราะมีใบมีด 2 อัน ประกบกัน โดยมีจุดหมุนร่วมกัน กรรไกรส่วนใหญ่จะไม่มีคมมากนัก แต่อาศัยแรงฉีกระหว่างใบมีดสองด้าน กรรไกรของเด็กนั้นจะมีความคมน้อยมาก และมักมีพลาสติกหุ้มเอาไว้

กรรไกรนี้เชื่อกันว่าถูกคิดค้นขึ้นเมื่อ 1500 ปีก่อนคริสตกาลในยุคอียิปต์โบราณ มีรูปร่างยาว โดยมีจุดเชื่อมที่ด้านหลัง ส่วนกรรไกรด้ามตัดไขว้แบบปัจจุบันถูกคิดค้นในราว พ.ศ. 643 ในตอนนั้น (ยุคอียิปต์) มีแค่ตัวเชื่อม กับหู โครงร่างยังคงเลียนแบบมาก ทำเป็นรูปตัวยู ซึ่งกรรไกรเกิดขึ้นเนื่องจากเรื่องของการค้าขายเพราะต้องการของคมๆ ไว้โกนตัว เวลาจะบรรจุของลงหีบห่อ หรือใช้ตัดของได้สะดวกกรรไกรได้ดำรงอยู่มาเนิ่นนานมาก ในตอนแรก รูปทรงอาจจะใช้ยาก แต่ต่อมาชาวโรมันก็เอาปรับแก้ไขให้รายละเอียดมีมากขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 100 ทำให้กรรไกรใช้ได้ง่ายกว่าเดิมมาก

ในตอนแรก กรรไกรนั้นไม่มีรู (แล้วใช้เงอะ) เป็นแบบราบเรียบแข็งๆ ไปเลย แต่ต่อมา Robert Hinchliffe ชาวอังกฤษได้คิดค้นการเจาะรูบนกรรไกรขึ้น (ขอบคุณคุณโรเบิร์ต) ทำให้กรรไกรใช้ง่ายขึ้นมาก และต่อมาในฟินแลนด์ ก็มีการนำเหล็กมาใช้ทำกรรไกรทำให้กรรไกรมีหลากหลายแบบมากขึ้น

ในภาษาไทย โดยมากเรียก "กรรไกร" แต่บางถิ่นเรียก "ตะไกร", "ไกร", หรือ "มีดตัด" สำหรับกรรไกรโดยทั่วไป ในภาษาอังกฤษเรียกว่า scissors แต่ในอุตสาหกรรม จะเรียกกรรไกรที่มีความยาวมากกว่า 15 เซนติเมตร ว่า shears

กรรไกร (อังกฤษ: scissors) เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับตัดวัสดุบาง ๆ โดยใช้แรงกดเล็กน้อย โดยใช้ตัดวัสดุเช่น กระดาษ กระดาษแข็งแผ่น โลหะบาง พลาสติกบาง อาหารบางอย่าง ผ้า เชือก และสายไฟ เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้เพื่อตัดผมก็ได้ ส่วนกรรไกรขนาดใหญ่อาจใช้ตัดใบไม้และกิ่งไม้ ซึ่งมีความแข็งแรงเป็นพิเศษ

กรรไกรนั้นต่างจากมีด เพราะมีใบมีด 2 อัน ประกบกัน โดยมีจุดหมุนร่วมกัน กรรไกรส่วนใหญ่จะไม่มีคมมากนัก แต่อาศัยแรงฉีกระหว่างใบมีดสองด้าน กรรไกรของเด็กนั้นจะมีความคมน้อยมาก และมักมีพลาสติกหุ้มเอาไว้

ในภาษาไทย เรียก "กรรไกร", "กรรไตร" หรือ "ตะไกร" ส่วนในภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปเรียกว่า "scissors" แต่ในอุตสาหกรรม เรียกกรรไกรที่มีความยาวมากกว่า 15 เซนติเมตร ว่า "shears"

ในทางกลศาสตร์ ถือว่ากรรไกรเป็นคานาคู่ชั้น 1 (First-Class Lever) ซึ่งมีหมุดกลางทำหน้าที่เป็นจุดหมุน ส่วนการตัดวัสดุหนาหรือแข็งนั้น จะให้วัสดุอยู่ใกล้จุดหมุน เพื่อเพิ่มแรงกดให้มาก

ที่สุด ตัวอย่างเช่น หากแรงที่ใช้ (นั่นคือ มือ) ห่างจากจุดหมุนเป็นสองเท่าของตำแหน่งที่ตัด (นั่นคือ ตำแหน่งกระดาด) แรงที่กดบนขากรรไกรก็จะเป็นสองเท่าด้วย

กรรไกรพิเศษ เช่น กรรไกรตัดเหล็ก (bolt cutters) สำหรับงานกู้ภัย จะมีปากสั้น และด้ามยาว เพื่อให้วัสดุที่ตัดอยู่ใกล้จุดหมุนมากที่สุดนั่นเอง กรรไกรตัดเหล็กเส้นก่อสร้าง^[2] (bar cutters) สำหรับงานก่อสร้าง โดยเฉพาะไซต์งานที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ทำงานโดยใช้แรงกล มีด้ามยาวสำหรับโยก หมุนเฟืองเพื่อดัน ไบมีดเข้าหากันเพื่อตัดเหล็ก เหมาะกับการใช้ตัดชิ้นงานหยาบ ไม่สามารถใช้กับ งานที่ละเอียดได้ นอกจากนี้ยังมีกรรไกรตัดเหล็กที่ใช้สำหรับตัดเหล็กแผ่น เหล็กแบน เหล็กกลม (shearing machines) ซึ่งใช้กลวิธีการทำงานคือ โยกด้ามยาวที่ติดกับตัวจับที่เป็นฟันเหล็ก และเฟือง ซึ่งทำจากเหล็กขึ้นรูปรีด โดยตัวจับจะเป็นตัวส่งกำลังไปยังตัวเลื่อน เพื่อดัน ไบมีดตัวบนเข้ามา ไบมีดตัวล่าง และมีสปริงค้ำคั้น โยก ซึ่งจะช่วยป้องกันคั้นมือโยกไม่ให้หล่นลงมา และยังเป็นตัวทำให้เกิดความสมดุลของน้ำหนักของตัวคั้นมือโยกอีกด้วย

ที่มาของซองกาแฟ

ซองลามิเนต คือ ถุงพลาสติกที่มีฟิล์มพลาสติกหลายชั้นจำพวก Polyester (PET), Metalized Polyester

(M-PET), Polyamide (Nylon), Cast polypropylene (CPP), Metalized cast polypropylene (M-CPP), Bi-oriented

polypropylene (BOPP) กระดาดหรือแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์โดยพิมพ์ลวดลายด้านหลัง (Reverse print) ของฟิล์มแล้ว

ประกบเข้ากับพลาสติกอีกชั้นหนึ่งกับ CPP, Polyethylene (HDPE, LLDPE, LDPE) ฯลฯ ซึ่งยึดระหว่างชั้นฟิล์มด้วย

ความร้อน หรือกาว (Adhesive) อย่างไรก็ตามจำนวนชั้นฟิล์มมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับตามความต้องการว่าใช้สำหรับ

สินค้าประเภทอะไร และสินค้าประเภทดังกล่าวต้องการคุณสมบัติในด้านใดบ้าง เมื่อทราบความต้องการดังกล่าวแล้ว จึง

จะสามารถเลือกประเภทของฟิล์มให้เหมาะสม และมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการเพื่อทำการลามิเนตต่อไป

ตัวอย่างประเภทของฟิล์มและวัสดุที่นิยมนำมาผลิตฟิล์มลามิเนตสำหรับบรรจุภัณฑ์ มีดังนี้

1. ฟิล์ม Polyethylene (PE)

ใช้ฟิล์ม LLDPE และฟิล์ม LDPE ในชั้นในสุด ซึ่งเป็นชั้นปิดผนึกหรือเป็นชั้นที่สามารถสัมผัสกับอาหาร โดยปิด

ผนึกด้วยความร้อน (Heat Sealing) ฟิล์ม PE มีคุณสมบัติยืดหยุ่น นิ่ม และยังสามารถต้านทานต่อความชื้น หรือสารเคมี

บางประเภท ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เช่น ถ้วยน้ำตาล, ถ้วยข้าวสาร, ถ้วยบรรจุเม็ดพลาสติก เป็นต้น

2. ฟิล์ม Polypropylene (PP)

ใช้ฟิล์ม CPP และ ฟิล์ม BOPP ซึ่งมีคุณสมบัติเด่น ด้านใส เงา เหนียว ทนต่อแรงดึงและยังสามารถต้านทานต่อ

ความชื้นได้ดี โดยส่วนใหญ่ ฟิล์ม CPP และ BOPP ทำหน้าที่เป็นชั้นสำหรับการพิมพ์ลวดลายด้านหลัง ตัวอย่าง

ผลิตภัณฑ์ เช่น ฟิล์มหุ้มซองบุหรี่

3. ฟิล์ม Polyester (PET)

ใช้ฟิล์ม BOPET (Biaxial Oriented Polyethylene Terephthalate) ซึ่งมีคุณสมบัติเด่น ด้านใส เงา เรียบ ต้านทาน

ต่อการขีดข่วนหรือการกระแทกทรงรูปได้ดีและสามารถทนต่อความร้อนสูงจึงสามารถใช้ได้กับไมโครเวฟ

นอกจากนี้ยังสามารถต้านทานต่อความชื้น สารเคมีหรือตัวทำละลายต่างๆรวมถึงสามารถป้องกันการซึมผ่านของก๊าซต่างๆได้ดีอีกทั้งยังมีคุณสมบัติในการถนอมและรักษาสินค้า หรืออาหารที่บรรจุอยู่ภายในดังนั้นจึงรักษาความกรอบ

ของขนมขบเคี้ยวได้ดีกว่าฟิล์ม BOPP ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เช่น บรรจุภัณฑ์ถนอมอาหารขนมขบเคี้ยว, ซองกาแฟ, ถ้วยบรรจุผงซักฟอก เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

1. วัสดุที่ใช้

1. กรรไกร
2. แมกซ์
3. ลูกแมกซ์
4. เครื่องจักร

2. วิธีทำ

1. เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ แล้วนำซองกาแฟมาตัดทั้งสองแล้วนำมาล้างให้สะอาดเพื่อที่จะนำมาพับ

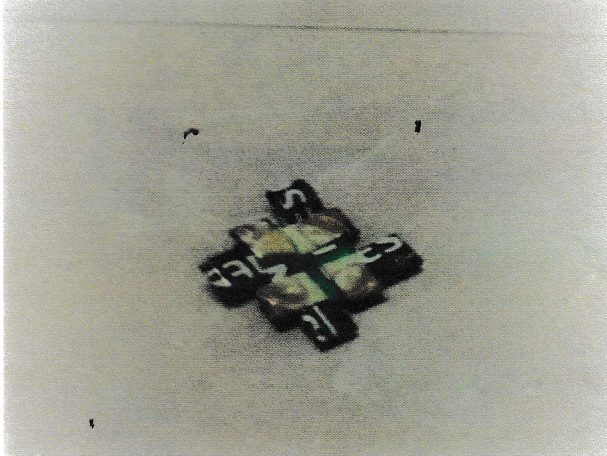
2. นำซองกาแฟมาพับครึ่ง เมื่อพับเสร็จแล้วก็นำมาเย็บจนได้จำนวนที่ต้องการ

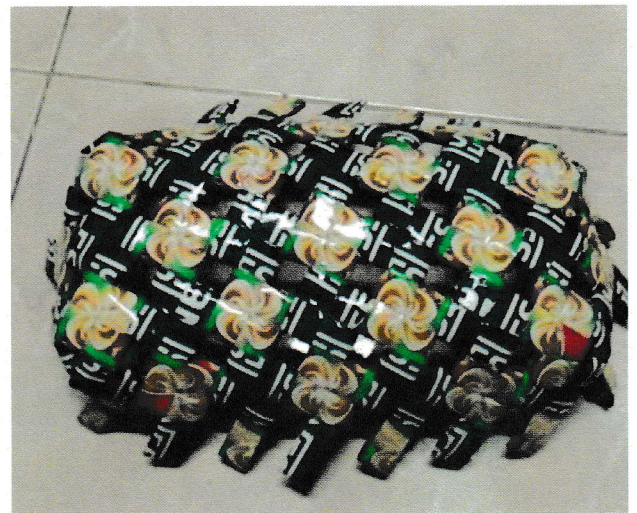
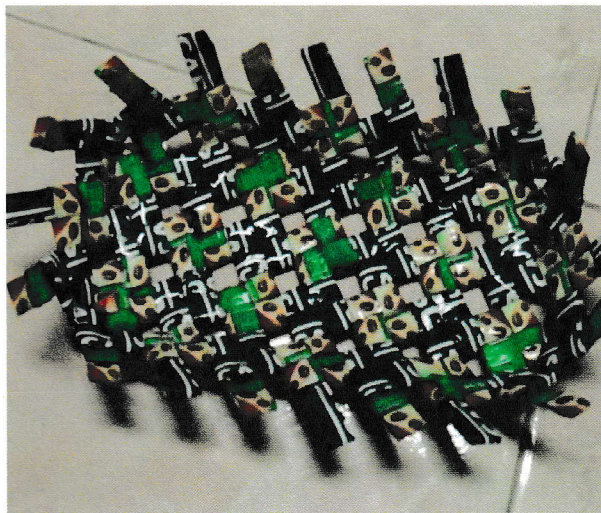
3. จนได้ออกมาเป็นรูปแบบนี้

4. แล้วนำมาสานต่อกัน ไปเรื่อยๆ

5. จะได้ออกมาเป็นรูปแบบนี้

6. เมื่อสานเสร็จก็นำสายกระเป๋ามาเย็บให้เสร็จจนเรียบร้อยสวยงาม

แล้วก็จะสามารถส่งออกขายได้ในราคาถุง ใบละ 400 บาท

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน/ผลการทดลอง

จากการทำโครงการอาชีพประเภทสิ่งประดิษฐ์เรื่องการทำกระเป๋าจากซองกาแฟ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้จัดทำโครงการได้มีประสบการณ์ได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมีผลการดำเนินโครงการ ดังนี้

4.1 ผลการดำเนินงาน

โครงการเรื่องการทำกระเป๋าจากซองกาแฟ วิธีการทำกระเป๋าจากซองกาแฟ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิธีการรีไซเคิลซองกาแฟให้เป็นกระเป๋า ให้นุคคลทั่วไปได้เข้ามาศึกษาและเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการทำกระเป๋าจากซองกาแฟมากขึ้น คณะผู้จัดทำได้ดำเนินงานตามขั้นตอนการดำเนินงานที่ได้วางแผนไว้

4.2 ตัวอย่างผลงาน

บทที่ 5

สรุปผล

การทำโครงการ เรื่องการทำกระเป๋าจากซองกาแฟทำให้ปริมาณซองกาแฟที่ใช้แล้วลดลง และมีคนนำซองกาแฟที่ใช้แล้วนำไปทำสิ่งประดิษฐ์หรือให้ทางร้านทำกระเป๋าจากซองกาแฟ เราได้ไปสำรวจชุมชนแต่ละแห่งได้มีการทำเป็นอาชีพอยู่มากบางชุมชนทำกระเป๋าออกไปขายต่างจังหวัด โดยนำเอาซองกาแฟซึ่งเป็นเศษขยะในสายตาของใครหลายคน สร้างสรรค์ให้กลายเป็นกระเป๋าที่สามารถวางขายได้ถึงใบละ 500 บาท โดยใช้ต้นทุนต่อใบเพียง 50 บาทเท่านั้น คำนวณดูแล้วเท่ากับว่ากระเป๋าหนึ่งใบจะได้กำไรถึง 10 เท่าเลยทีเดียว

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานโครงการเล่มนี้จะมีคุณประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและผู้ที่ต้องการศึกษาการทำ กระเป๋าจากซองกาแฟ หากเกิดข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

บรรณานุกรม

<http://www.ponkanyr.blogspot.com>

ผู้รวบรวมข้อมูล นางสาวประภัสสร สาคโคตรวัน

<http://www.pantown.com/group.php?display=content&id=20059&name=content68&area=3>

และ <https://sunisajanun.wordpress.com>

ผู้รวบรวมข้อมูล นางสาวสุชาทิพย์ ทีนรส และ นางสาวชลธิชา มะลียศ

ประวัติผู้จัดทำ

นางสาววันนา บุตรดาษ เกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2535 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนบ้านน้ำเกลี้ยงเมื่อปีการศึกษา 2550 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา ปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ปีการศึกษา 2560 ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 185 ถนนสรรพวุธ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260

เบอร์โทรศัพท์ 062-585-0685

E-mail :-

Line ID: std38941

นางสาววรรณภา สิบศิริ เกิดเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2540 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนมหาษะชัยวิทยาคม เมื่อปีการศึกษา 2555 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนคำเจ็อนแก้วชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2558 ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ปีการศึกษา 2560 ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 197 หมู่ 6 ถนนท้ายบ้าน ตำบลปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280

เบอร์โทรศัพท์ 093-2318944

E-mail :wha.sibsiri@gmail.co.th

Line ID: wha72

